

10. § 4, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. De i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner indsender senest inden udgangen af november, kommunerne i øvrigt inden udgangen af oktober, endelige vejregnskaber for det foregående finansår i revideret stand til amtsrådene, der senest 31. december for bykommunernes vedkommende, og senest 31. januar for øvrige kommuners vedkommende, til ministeren for offentlige arbejder afgiver indstilling om størrelsen af den endelige refusion, der tilkommer kommunerne.“

11. I § 4, stk. 3, ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

12. I § 5 ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

13. I § 6 ændres „kommune“ til „amtskommune eller kommune“.

14. I § 7, stk. 2, 2. pkt., ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

15. I § 7, stk. 3, litra f, ændres „kommunes“ til „amtskommunes eller kommunes“.

16. § 7, stk. 3, litra i, affattes således:

„Til anlæg eller udbygning af viadukter samt til anlæg, vedligeholdelse og drift af andre foranstaltninger til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel.“

17. I § 8, stk. 1, sidste pkt., ændres „by- og sognekommuner“ til „kommuner, herunder Frederiksberg kommune samt Københavns kommune“.

18. § 9 ophæves.

§ 4.

I lov nr. 85 af 31. marts 1926 om ændringer i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, foretages følgende ændring:

§ 4 affattes således:

„§ 4. Amtsrådene bemyndiges til efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale vejved-

tægter, hvorved grundsætningerne om veje i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København (den københavnske gadelov) med senere ændringer, gøres anvendelige i kommuner med bymæssig bebyggelse i den udstrækning og form, som de stedlige forhold måtte gøre ønskeligt. Ministeren for offentlige arbejder er på tilsvarende måde bemyndiget til at stadfæste en vejvedtægt for Frederiksberg.

Stk. 2. Vedtægten kan udfærdiges for hele kommunen eller for dele af samme. Hvor kommunen ikke er så godt som udelukkende bymæssig bebygget, fastsættes grænserne for vedtægtens gyldighedsområde således, at dette ikke kommer til at omfatte arealer af kommunen, som ligger uden for den bymæssige bebyggelse, og ikke efter amtsrådets skøn kan antages at blive bymæssigt bebygget i en nærmere fremtid. Vedtægtens gyldighedsområde kan ændres, når forholdene berettiger dertil.

Stk. 3. Nærmere regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten fastsættes i denne.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten kan påklages for amtsrådet efter regler, der fastsættes i vedtægten. Afgørelser, der er truffet af amtsrådet kan påklages til ministeren for offentlige arbejder. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende eller offentliggjort ved kundgørelse.“

§ 5.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 3. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved vejkrydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner m. v. med senere ændringer, jfr. ministeriet for offentlige arbejders lovbekendtgørelse af 12. marts 1962, samt lov nr. 90 af 23. marts 1932 om anlæg, overtagelse og vedligeholdelse af gader og veje i landkommuner med bymæssig bebyggelse.